

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **M. W.**

skazanego z art. 207 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu, bez udziału stron,

w dniu 25 czerwca 2025 r., zażalenia obrońcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 16 kwietnia 2025 r., sygn. akt XI Ka 181/25,

o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie

z dnia 25 marca 2025 r., sygn. akt XI Ka 181/25,

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie

z dnia 30 października 2024 r., sygn. akt II K 806/22,

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

zmienić zaskarżone postanowienie i uznać wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie za złożony w terminie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z 25 marca 2025 r. utrzymano w mocy wyrok Sądu Rejonowego Lublin – Wschód w Lublinie z 30 października 2024 r., uznający M. W. za winnego znęcania się nad swoją żoną i warunkowo

umarzający postępowanie karne na okres próby 2 lat. Na rozprawę apelacyjną w dniu 25 marca 2025 r., zainicjowaną trzema zwykłymi środkami odwoławczymi: oskarżonego, obrońcy i pełnomocnika oskarżycielki posiłkowej, stawili się m.in. skazany i jego obrońca. W tym dniu zapadł wyrok Sądu odwoławczego, co do którego w ustawowym terminie 7 dni nie złożono wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia. W dniu 10 kwietnia 2025 r. obrońca, wniosła o przywrócenie jej terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. Jako powód zaniechania złożenia wniosku w terminie podała, że w okresie od 1 do 4 kwietnia 2025 r. była niezdolna do pracy, albowiem przebywała na zwolnieniu lekarskim. Postanowieniem z 16 kwietnia 2025 r. Sąd Okręgowy w Lublinie odmówił wnioskodawczyni przywrócenia terminu do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego. W zażaleniu na to orzeczenie skierowanym do Sądu Najwyższego skarżąca podniosła obrazę przepisów postępowania karnego tj. art. 7 k.p.k. i art. 126 § 1 k.p.k. polegającą na dowolnej ocenie dowodu w postaci zwolnienia lekarskiego i błędne uznanie, że choroba obrońcy nie jest przeszkodą uniemożliwiającą dopełnienie czynności procesowej w terminie i postulowała uchylenie zaskarżonego rozstrzygnięcia z 16 kwietnia 2025 r..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

W realiach niniejszej sprawy zachodziły podstawy do uznania, że niezdolność obrońcy do pracy była przeszkodą niezależną od strony do złożenia wniosku w trybie art. 524 § 1 zd. drugie k.p.k. i winna była warunkować uruchomienie procedury z art. 126 § 1 k.p.k. przez przywrócenie jej terminu do dokonania czynności procesowej.

Z dokumentu złożonego przez obrońcę wynikało, że jej stan niezdolności do pracy trwał od 1 do 4 kwietnia 2025 r., a więc obiektywnie skarżąca nie mogła złożyć pisma w ustawowym terminie do tego przewidzianym upływającym 1 kwietnia 2025 r. Nie ma bowiem żadnego prawnego uregulowania, które zobowiązywałoby stronę do działania w okresie pierwszych 6 dni upływającego terminu, w związku z czym argument, że choroba rozpoczęła się ostatniego dnia właściwego do dokonania czynności nie mógł zaważyć na stwierdzeniu, że

niezdolność do pracy była rzeczywistą przeszkodą w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. a stan zdrowia skarżącej wykluczał działania prawne w ostatnim możliwym do tego ustawowo dniu.

W świetle przebiegu sprawy okoliczności, które legły u podstaw zażalenia, spowodowały skutek w postaci przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie z 25 marca 2025 r. i przyjęcia, że przedmiotowy wniosek z 10 kwietnia 2025 r. (k. 785) został złożony w terminie.

Z tych powodów Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[PŁ]

[r.g.]